

הטעם למחמירים להתעטף בטלית מטורקיה [טעריקישע טלית]

עירוב מינים אחרים בצמר

אם מתערבים מינים אחרים בצמר, יש בזה כמה דינים: א. אם מתערב לפני הטוויה מין אחר בצמר, וטווה חוטים מהתערובת, המיעוט בטל ברוב לכל הדעות, ולכן, ואם רוב התערובת היא מצמר יש לטלית דין טלית של צמר. ב. אבל אם נתערבו חוטי באריגה לאחר הטוויה, יש בזה חילוק, שאם העירוב הוא שבאריגה עשו שהשתי מצמר והערב ממין אחר, או להפך, כיון שאין עירוב חוטי סתם, אלא שתי וערב, לכל הדעות אין המיעוט בטל ברוב, ואם יש ערב או שתי ממין שאינו צמר, אין לטלית דין טלית של צמר, וכבר ביארנו שיש פוסקים שאינה שטלית שאינה של צמר אינה חייבת מן התורה בציצית, במיוחד אם השתי או הערב עשו מחוטי של ניילון, יש פוסקים שאין טלית זו חייבת כלל בציצית, ואינו יוצא ידי חובת ציצית. ג. ואם החוטי שממין אחר מעורבים בלא סדר של שתי וערב, נחלקו הפוסקים האם בזה גם אמרינן שיש ללכת אחר הרוב. יש אומרים, שכיון שאינם מעורבים בסדר של שתי או ערב, המיעוט בטל ברוב, ויש אומרים שחוטי חשוכים, ולעולם אינם בטלים. להלכה פסק המשנה ברורה שבאופן זה החוטי בטלין ברוב, ומכל מקום כתב, שיש לחשוש להרבה פוסקים שסוברים שחוטי אינם בטלים ברוב לעולם.

לפי זה יש מאוד מאוד להזהר לקנות טלית בהכשר מהודר, שיהיה הכל של צמר, כיון שנמצאים היום בשוק הרבה בדים שכתוב עליהם צמר, וכמעט מחצה מהם חוטי ניילון, ואינו יוצא ידי חובתו. והרבה פעמים אנשים חוסכים בממון לקנות טלית בהכשר לא מהודר, ובדברי מאכל מקפידים על הכשר מהודר, ואינם יודעים שגם על טלית צריך הכשר מהודר, מהטעם המבואר ומאוד טעמים.

הטעם לטלית מטורקיה

במיוחד היה פעם לחשוש לעירוב של חוטי פשתן, שהיה בהרבה מקומות מערבים בצמר, והוא שעטנז. לפיכך בימים עברו הקפידו מאוד בגליציה ללבוש רק טלית מטורקיה, כיון ששם לא גדל פשתן, והטלית של צמר היה כולו צמר בודאי, אבל כל זה אינו שייך בזמנינו, כיון שהיום אפשר לבדוק במעבדה בדיוק מה הן החוטי, ולכן הקונה טלית בהכשר מהודר שכתוב עליו שהוא מאה אחוז צמר, הרי זה כטלית מטורקיה של פעם, ועוד יותר טוב. ולא עוד אלא שהיום אין שום עדיפות על טלית מטורקיה, כיון שהעולם נעשה ככפר קטן, וכל מדינה קונה סחורה ממקום רחוק, גם בטורקיה אפשר שיהיו בדים ממקום אחר שיש בהם עירוב ניילון ודבר אחר, לכן לעולם אין לרכוש שום בד לטלית רק בהכשר מהודר שכתוב עליו מאה אחוז צמר.

עוד יש מחמירים שהצמר של הטלית יהיה נגזז בחיי הצאן ולא לאחר שחיטה. כמו כן יש שהחמירו שאריגת הטלית תהיה עבודת יד. ואף על פי שאין לזה מקור בהלכה, אבל יש לנוהגים כך מקור גדול לנהוג כן, וכל אחד ינהג כמנהג אבותיו.